

Παλλαϊκή αντίσταση και πάλη για να μην περάσει η άγρια αντιλαϊκή επίθεση κυβέρνησης-οικονομικής ολιγαρχίας-ΕΕ

Αμείλικτη επίθεση διάρκειας στα εργατικά λαϊκά εισοδήματα και δικαιώματα, σε έκταση και βάθος που δεν έχει προηγούμενο, ξεκίνησε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Με το λεγόμενο «πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης», που ετοίμασε καθ' υπαγόρευση της ΕΕ και σπεύδει να εφαρμόσει με τις πιέσεις της ξένης και ντόπιας οικονομικής ολιγαρχίας, βάζει στην καρμανιόλα τους μισθούς και τα μεροκάματα, το δικαίωμα στη δουλειά, τη δημόσια κοινωνική ασφάλιση και υγεία. Αν δεν ανακοπεί, μέρες εφιαλτικής ανεργίας και υποαπασχόλησης, μέρες μεγαλύτερης και πιο εκτεταμένης φτώχειας περιμένουν την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πήρε τη σκυτάλη της εξουσίας από τη ΝΔ με λόγια απάτης για να δώσει συνέχεια σε μια ανελέητη και παρατεταμένη αντιλαϊκή επέλαση.

Το υψηλό δημόσιο έλλειμμα και το μεγάλο κρατικό χρέος χρησιμοποιούνται τώρα σαν το προπέτασμα για να φορτωθούν στην πλάτη του ελληνικού λαού οι βαριές συνέπειες της πολιτικής που έφερε την οικονομική κρίση και την καταχρέωση του ελληνικού κράτους. Εκείνοι — η ντόπια πλουτοκρατία και τα κόμματά της, το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ — που ευθύνονται για την κρίση και το βούλιαγμα της Ελλάδας στο χρέος επιδιώκουν, με θράσος, να βάλουν τον ελληνικό λαό να πληρώσει το δικό τους λογαριασμό. Αυτή την πολιτική προωθεί η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, γι' αυτήν πιέζει με την αντιπολίτευσή της η ΝΔ, αυτή σιγοντάρει και το ΛΑΟΣ.

Οι εργάτες, οι υπάλληλοι, η φτωχή αγροτιά, τα λαϊκά στρώματα που έχουν στριμωχτεί στη ζώνη της φτώχειας από την πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ δεν είναι δυνατόν να αντέξουν το ακόμα μεγαλύτερο βύθισμά τους μέσα στην ανέχεια. Αυτό, ακριβώς, δείχνει και η έξοδος των τρακτέρ της αγροτιάς στους δρόμους της Ελλάδας. Ο ελληνικός λαός δεν θα μείνει με σταυρωμένα τα χέρια και με κλειστό το στόμα στη σκληρή επίθεση που δέχεται.

Τα εργατικά και λαϊκά στρώματα ασφυκτιούν από την οικονομική κοινωνική κατάσταση που δημιουργεί η πολιτική της κυβέρνησης και της ΕΕ. Η δυσφορία και η αγανάκτησή τους θα φουντώνει όλο και περισσότερο καθώς η βίαιη επίθεση της κυβερνητικής πολιτικής στο λαϊκό εισόδημα, στη δουλειά, στην κοινωνική ασφάλιση θα ενταθεί το αμέσως επόμενο διάστημα. Το αίτημα για την απόκρουσή της δυναμώνει, γίνεται πανεργατικό, παλλαϊκό.

Οι μεγάλες μαζικές συνδικαλιστικές οργανώσεις, όπως η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ, παγιδευμένες από τις συνδικαλιστικές παρατάξεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ το μπλοκάρουν.

Οι εργαζόμενοι για να παλέψουν ενάντια στην αντιλαϊκή επιδρομή που έβαλε εμπρός η κυβέρνηση, είναι υποχρεωμένοι να ξεπεράσουν το εμπόδιο των ανώτερων συνδικαλιστικών ηγεσιών. Χρειάζεται μέσα από αποφάσεις συνδικάτων και με το συντονισμό τους να ξεδιπλώσουν ένα μαζικό αγώνα. Έναν αγώνα ενωτικό που να συσπειρώνει όσο το δυνατόν περισσότερους εργαζόμενους σε μια ενιαία κινητοποίηση. Από την άποψη αυτή, η διασπαστική τακτική του ΠΑΜΕ των ξεχωριστών κινητοποιήσεων αποτελεί ένα ακόμα εμπόδιο, το οποίο μπορεί να αντιμετωπισθεί μόνο με την αύξηση της πίεσης των εργαζομένων για ενωτικούς αγώνες.

Έχει ιδιαίτερη σημασία, για να ξεπεραστούν οι παραπάνω δυσκολίες στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα και για να μπορέσει ένας ευρύτερος εργατικός κόσμος να βγει στο προσκήνιο να ενισχυθεί κάθε απεργιακός αγώνας και συλλυθητήριο που γίνεται. Με πρώτο αυτό της 24ωρης απεργίας της 10 Φλεβάρη που κάλεσε η ΑΔΕΔΥ, στο οποίο θα πρέπει να επιδιωχθεί να πάρουν μέρος με δικές τους αποφάσεις συνδικάτα του ιδιωτικού τομέα.

Πολύ σημαντικό είναι να στηριχθεί ο αγώνας της αγροτιάς που έδωσε το εναρκτήριο λάκτισμα μιας μαζικής λαϊκής αντίδρασης στην κυβερνητική πολιτική.

Η συμπόρευση των αγώνων της εργατικής τάξης με εκείνους της φτωχής αγροτιάς και άλλων λαϊκών στρωμάτων είναι καθοριστική για την αποτελεσματικότητα της πάλης τους. Η συνέχιση και η μαζικοποίηση των μαζικών αγώνων των εργαζομένων ενάντια στη θύελλα των αντιλαϊκών νόμων και μέτρων που έρχονται είναι απολύτως αναγκαία.

Απέναντι στο μαύρο μέτωπο της κυβέρνησης - οικονομικής ολιγαρχίας - ΕΕ η εργατική τάξη, η φτωχή αγροτιά, τα λαϊκά στρώματα που χτυπιούνται ανελέητα οφείλουν να στήσουν το δικό τους ταξικό, πλατύ, αγωνιστικό λαϊκό μέτωπο.

Ο ενωτικός μαζικός αγώνας του λαού μπορεί να ματαιώσει το «πρόγραμμα» της άγριας αντιλαϊκής επίθεσης.